

தேவனுடைய ஆலயம்

“நீங்கள் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்களென்றும், தேவனுடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருக்கிறாரென்றும் அறியாதிருக்கிறீர்களா?” (1 கொரி. 3:16).

தேவனற்ற நிலையில் மனிதனின் வெறுமை நிலையிலிருந்து கண்ணோக்கிய அகுஸ்தீன் அவர்கள், “ஓ தேவனே, எங்கள் இருதயங்கள் உம்மில் இளைப்பாறுதலைக் கண்டடையும் வரைக்கும் அமைதியற்று இருக்கின்றன” என்று எழுதினார். மனிதனுடனான தமது ஐக்கியத்திற்காக ஏக்கத்துடன் தேவன் கண்ணோக்கி, “ஓ மனிதனே நீ என்னில் இளைப்பாறு தலைக் கண்டடையும் வரையிலும் என் இருதயம் உனக்காக ஏங்குகின்றது. நான் உன்னை நேசிக்கின்றேன், மற்றும் உனது இரட்சிப்பு, ஐக்கியம் ஆகியவற்றில் மகிழ்வடைகின்றேன்” என்று கூறுகின்றார் என்பதை நம்புவது ஏற்புடையதாகவே உள்ளது.

சர்வ வல்லவரான தேவன் மனிதனுடன் ஐக்கியம் கொள்ள விரும்புகின்றார் என்று நாம் உண்மையாகவே விசுவாசிக்க முடியுமா? இந்த அண்டத்தையும், வானங்களையும் மற்றும் பூமியையும் மற்றும் மனிதனையும் யெகோவா தம்முடைய விருப்பமற்றவைகளாகக் கருதினால் ஏன் இவற்றை அவர் படைக்க வேண்டும்? எல்லாம் அறிந்த மற்றும் சர்வ ஞானியான, எல்லாவற்றையும் படைத்தவரான தேவன் தமது பொழுதுபோக்கிற்காக மனிதனை ஒரு பொம்மையாக, ஒரு விளையாட்டுப் பொருளாகப் படைத்தார் என்று புராணங்களின் நம்ப முடியாத குழந்தைத் தனமான கடவுள்களைப் பற்றி நம்பப்படுவது போல தேவனைப்பற்றி யார் நம்ப முடியும்? வானங்களின் தேவனும் பூமியும் நம்முடன் தொடர்பு கொள்ள நாடி அதின் மகிழ்ச்சியைக் காண்கின்றனர் என்று விவாதிப்பதில் உலகத்தின் அமைப்பும் மனிதரின் ஆவிக்குரிய செயல்திறனும் இணைந்து நிற்கின்றன.

ஆராய்வறிவின் மூலமாக நாம் முடிவு செய்கின்றவை எவைகளோ அவைகளே வேத வசனங்களின் உறுதிப்பாடாகவும் உள்ளது. தேவன் தம்முடைய மக்களிடத்தில், “நான் அவர்களுக்குள்ளே வாசம்பண்ணி, அவர்களுக்குள்ளே உலாவி, அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன், அவர்கள் என் ஜனங்களாயிருப்பார்கள்” (2 கொரி. 6:16) என்று உரைத்திருக்கின்றார். தாம்

மீட்டெடுத்து தம்முடைய ஐக்கியத்திற்குள் கொண்டு வருபவர்களைப் பற்றி அவர், “உங்களுக்குப் பிதாவாயிருப்பேன், நீங்கள் எனக்குக் குமாரரும் குமாரத்திகளுமாயிருப்பீர்கள்” (2 கொரி. 6:18) என்று கூறியிருக்கின்றார்.

தேவன் தம்முடைய மக்களின் மத்தியில் வாசம் பண்ணுதல் என்ற இந்த சத்தியமானது சபையுடன் உடன்படும் வகையில் காணப்பட வேண்டும். புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ், சபை என்பது தேவனுடைய ஆலயமாக, ஒரு ஆவிக்குரிய வீடாக (1 பேது. 2:5), அந்த வீட்டில் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரையும் ஜீவனுள்ள ஒரு கல்லாகக் கொண்டு (1 பேது. 2:5), மற்றும் முழு மானிகையும் ஆவியில் தேவனுடைய வாசஸ்தலத்தை வடிவமைப்பதாக (எபே. 2:21, 22) உள்ளது.

சபையைத் தேவனுடைய ஆலயமாக உணர்ந்தறிந்து கொள்வதென்பது சபையின் இயல்பைப்பற்றிய இன்னொரு உண்மையையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. பழைய ஏற்பாட்டு சொற்பொருளில் வளமையாக உள்ள “ஆலயம்” என்ற வார்த்தையானது தேவனுடன் சபை கொண்டுள்ள உறவுமுறை மற்றும் தேவனுடனான அதன் நடை ஆகியவற்றைப் பற்றிய ஆழமான அறிந்துணர்வுக்கு நம்மைக் கொண்டு வருகின்றது.

ஆகையால், கிறிஸ்துவின் சபையைப் பற்றிய ஒரு உன்னதமான புரிந்து கொள்ளுதலுக்கு நாம், “சபை எவ்விதத்தில் தேவனுடைய ஆலயமாய் உள்ளது?” என்று கேட்போம்.

சந்திக்கின்ற ஒரு இடம்

முதலாவதாக, சபை என்பது தேவனும் மனிதரும் சந்திக்கும் இடமாயிருக்கிறது என்ற வகையில் சபையானது தேவனுடைய ஆலயமாக உள்ளது. தேவனும் மனிதரும் ஐக்கியத்தில் ஒன்றாகும் இடமாக சபை உள்ளது.

இஸ்ரவேலர்கள் சீனாய் மலையை அடைந்த பொழுது, தேவன் மோசேயின் மூலமாக அவர்களுக்குத் தம்முடைய நியாயப்பிரமாணத்தையும் ஆராதிக்கும் இடம் ஒன்றையும் கொடுத்தார். ஆராதிக்கும் இடமானது “சந்திப்பின் கூடாரம்” என்று அழைக்கப்பட்டது, ஏனென்றால் அது யொகோவா தேவன், மோசேயையும் தம்முடைய ஆசாரியர்கள் மற்றும் தம்முடைய மக்கள் ஆகியோரையும் சந்திக்கும் இடமாக இருந்தது (யாத். 29:42). கூடார வாசலில் தொடர்ச்சியாகத் தகன பலிகள் அளிக்கப்பட்டன, ஏனென்றால் தேவன், “உன்னுடனே பேசும்படி நான் உங்களைச் சந்திக்கும் இடமாகிய ... அங்கே இஸ்ரவேல் புத்திரரைச் சந்திப்பேன்; அந்தஸ்தலம் என்னுடைய மகிமையினால் பரிசுத்தமாக்கப்படும்” (யாத். 29:42, 43) என்று கூறியிருந்தார். தேவன் தாமும் தம்முடைய மக்களும் ஐக்கியத்தில் சந்திக்கக் கூடிய இடம் ஒன்றை வடிவமைத்திருந்தார்.

இப்பொழுது கிறிஸ்துவின் இறுதிஉயில் மற்றும் உடன்படிக்கையின் கீழ், தேவன் தம்முடைய மக்களைச் சந்திக்கும் இடமாக சபையைத் தேர்ந்து கொண்டுள்ளார். நாம் கிறிஸ்துவின் சவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியும் பொழுது, இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலம் நமது பாவங்களிலிருந்து நாம்

கழுவப்பட்டு, சவிகாரத்தின் மூலம் தேவனுடைய குடும்பத்தினுள் நாம் கொண்டு வரப்படுகின்றோம் (எபே. 1:5; கலா. 4:6). கிறிஸ்தவர் களானவர்கள் தேவனை அறிவதோடு மட்டுமின்றி, தேவனால் அறியப்பட்டு, தேவனுடைய சுதந்தரத்திற்குள் வந்துள்ளனர் (எபே. 1:14; கலா. 4:9). நாம் தேவனுடைய புத்திரர்களாகின்றோம், மற்றும் புத்திரர்கள் என்ற வகையில் கிறிஸ்துவின் மூலம் நாம் நித்திய ஜீவனுக்கு சுதந்தரர்களாகின்றோம் (ரோமர் 8:17; கலா. 4:7). நாம் தேவனுடைய குடும்பமாகிய சபையில் பிரவேசித்து, தேவனுடன் நட்புறவு ஐக்கியத்திலும், தோழமை மற்றும் நட்புணர்விலும் தேவனுடன் நடக்கின்றோம்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, சபையானது மார்ஷல் கீபிள் அவர்களின் பிரசங்கித்தலினால் ஆசீர்வாதம் பெற்றிருந்தது. அவர் ஆவிக்குரிய சத்தியங்களை விளக்குவதற்குச் சித்தரிப்பு வழிமுறையொன்றைக் கொண்டிருந்தார், அந்த வழிமுறையானது அவரது உரையைக் கேட்பவர்களின் கவனத்தைக் கவருவதாகவும், சத்தியங்களைச் சிந்தையில் பிணைப்பதாகவும் இருந்தது. ஒரு இரவு வேளையில் அவர் ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றிப் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருக்கையில், 1 பேதுரு 3:21 வசனத்தை அவர் மேற்கோளாகக் கூறினார்: “அதற்கு ஒப்பனையான ஞானஸ்நானமானது, மாம்ச அழுக்கை நீக்குதலாயிராமல், தேவனைப்பற்றும் நல்மனச்சாட்சியின் உடன்படிக்கையாயிருந்து, இப்பொழுது நம்மையும் இயேசு கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலினால் இரட்சிக்கிறது.” பிறகு கீபிள் அவர்கள், “ஞானஸ்நானத்தில் மூவர் பிரசன்னமாயிருக்கின்றனர். முதலாவது ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றவரான பாவி ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்காகப் பிரசன்னமாகியிருக்கின்றார். இரண்டாவது பாவியை ஞானஸ்நானப் படுத்துகின்ற பிரசங்கியார் ஞானஸ்நானம் செய்விப்பதற்காகப் பிரசன்னமாகியிருக்கின்றார். மூன்றாவது, தேவன் பிரசன்னமாகியிருக்கின்றார். பிரசங்கியார் பாவியை ஞானஸ்நானப்படுத்தும் பொழுது, தேவனும் பாவியும் தண்ணீருக்குள் சந்திக்கின்றனர்” என்று கூறினார்.

மார்ஷல் கீபிள் அவர்களின் விவரித்தலானது கூறும் கருத்தொன்றைக் கொண்டு வருகின்றது. தேவன் ஞானஸ்நானத்தைத் திரட்சிப்புக்கான தம்முடைய திட்டத்தின் ஒரு பாகமாகக் கட்டளையிட்டுள்ளார். நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் வருகையில் இது நாம் கீழ்ப்படிகின்ற இறுதியான கட்டளையாக உள்ளது. மனம் வருந்தும் பாவிகள் விசுவாசிக்கையில் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானப் படுத்தப்படுகின்றனர், அவர்கள் தேவனோடும் கிறிஸ்துவோடும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு (ரோமர் 6:3; கலா. 4:6) இரட்சிக்கும் உறவொன்றில் அவர்களைத் தண்ணீருக்குள்ளாக சந்திக்கின்றனர்.

தேவன் பரிசுத்தமான ஐக்கியத்தில் மனிதரைச் சந்திக்கும் ஒரு இடத்தை அளித்துள்ளார் என்பதே சவிசேஷத்தின் ஆச்சரியமான செய்தியாகும், அந்த இடம் சபை என்பதாக உள்ளது. சாராம்சத்தில் தேவன் இந்தக் கிறிஸ்தவ யுகத்தில் தம்முடைய வசனத்தில் மனிதருக்கு, “நான் உங்களை கிறிஸ்துவின் சாரமாகிய சபை என்ற எனது ஆலயத்தில் சந்திப்பேன். ஆவிக்குரிய வாழ்வு மற்றும் பரிசுத்த ஐக்கியம் ஆகியவற்றிற்காக நீங்கள் என்னைச் சந்திக்கும் படியாக இரட்சிப்பின் வழியொன்றை நான் உங்களுக்கு அளித்திருக்கிறேன்” என்று கூறினார்.

கின்றேன்” என்று கூறியிருக்கின்றார்.

வாசம்பண்ணுகின்ற ஒரு இடம்

இரண்டாவதாக, சபை என்பது தேவன் வாசம்பண்ணுகின்ற இடமாயிருப்பதால் அது தேவனுடைய ஆலயமாக உள்ளது. தேவன் நம்மைத் தம்முடைய ஆலயத்தில் சந்திப்பதோடு கூட, அவர் அதில் நம்முடன் வாசம்பண்ணுகின்றார். சபையின் மூலமாக தேவன் தம்முடைய மக்களின் மத்தியில் வாழ்கின்றார்.

மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் இருந்த கூடாரம் பற்றி இஸ்ரவேலரிடத்தில் தேவன், “இஸ்ரவேல் புத்திரரின் நடுவே நான் வாசம்பண்ணி, அவர்களுக்குத் தேவனாயிருப்பேன். தங்கள் நடுவே நான் வாசம்பண்ணும்படி, தங்களை எகிப்து தேசத்திலிருந்து புறப்படப் பண்ணின நான் தங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் என்று அவர்கள் அறிவார்கள்; நானே அவர்கள் தேவனாகிய கர்த்தர்” (யாத். 29:45, 46) என்று கூறினார். கூடாரமும் அதைச் சேர்ந்த எல்லாமும் இஸ்ரவேலரின் மத்தியில் தேவனுடைய பிரசன்னம் இருந்ததை அவர்களுக்கு நினைவூட்டின. தேவன் இஸ்ரவேலருடன் ஏற்படுத்தியிருந்த வாக்குத்தத்தத்திற்கு இசைந்த வகையில், அவர் கூடாரத்தைத் தம்முடைய மகிமையால் நிரப்பினார் (யாத். 40:34). தேவனுடைய பிரசன்னத்தின் வெளிப்பாடாக, கூடாரத்தின் மகாப் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு மேலாக பகல் நேரத்தில் ஒரு மேகஸ்தம்பம் நின்றுது, அதன் மேலாக இரவு நேரத்தில் ஒரு அக்கினி ஸ்தம்பம் நின்றுது. பகல் நேரத்தில் இஸ்ரவேலர் கடந்து செல்லும் பொழுது தேவனுடைய வழி நடத்துதலின் விளக்கமாக அந்த மேகஸ்தம்பம் அவர்களுக்கு முன்னாகச் சென்றது, அக்கினி ஸ்தம்பமானது இரவு வேளையில் அவர்களுக்கு தேவனுடைய வழி நடத்துதலை அளித்தது (யாத். 40:36-38; எண். 9:15-23). கூடாரத்தின் மூலமாக தேவன் தம்முடைய மக்களின் மத்தியில் வாசம் பண்ணி, அவர்களை முன்னின்று நடத்தி, அவர்கள் மத்தியில் வாழ்ந்தார்.

புதிய ஏற்பாட்டில், சபை என்பது தேவன் தம்முடைய ஆவியானவர் மூலமாக வாசம்பண்ணும் இடமாக உள்ளது. கொரிந்துவில் இருந்த சபைக்குப் பவுல், “தேவனுடைய ஆலயத்துக்கும் விக்கிரகங்களுக்கும் சம்பந்தமேது? நான் அவர்களுக்குள்ளே வாசம்பண்ணி, அவர்களுக்குள்ளே உலாவி, அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன், அவர்கள் என் ஜனங்களாயிருப்பார்கள் என்று, தேவன் சொன்னபடி, நீங்கள் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்களே” (2 கொரி. 6:16) என்று எழுதினார். புறஜாதியிலிருந்து கிறிஸ்தவர்களாகியிருந்தவர்களைப்பற்றி எபே. 2ல் பவுல் பின்வருமாறு கூறினார்:

ஆகையால், நீங்கள் இனி அந்நியரும் பரதேசிகளுமாயிராமல், பரிசுத்தவான்களோடே ஒரே நகரத்தாரும் தேவனுடைய வீட்டாருமாயிருந்து, அப்போஸ்தலர் தீர்க்கதரிசிகள் என்பவர்களுடைய அஸ்திபாரத்தின்மேல் கட்டப்பட்டவர்களுமாயிருக்கிறீர்கள்; அதற்கு இயேசு கிறிஸ்து தாமே மூலைக் கல்லாயிருக்கிறார்; அவர்மேல்

மாளிகை முழுவதும் இசைவாய் இணைக்கப்பட்டு, கர்த்தருக்குள் பரிசுத்த ஆலயமாக எழும்புகிறது; அவர்மேல் நீங்களும் ஆவியினாலே தேவனுடைய வாசஸ்தலமாகக் கூட்டிக் கட்டப்பட்டு வருகிறீர்கள் (எபே. 2:19-22).

தேவன் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் இரு வழிமுறைகளில் வாசம் பண்ணுகின்றார்: முதலாவது, அவரது ஆவியானவர் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ தனிநபருக்குள்ளும் கிறிஸ்தவரின் இருதயத்தைத் தம்முடைய ஆலயமாகப் பயன்படுத்தி வாசம் பண்ணுகின்றார். ஆவியானவர் உள்ளாக வாசம்பண்ணும் இந்தக் கருத்தைப் பவுல், கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் சரீரத்தை ஒழுக்கவீனத்திலிருந்து சுத்தமாகக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு விவாதத்திற்குப் பயன்படுத்தினார்: “வேசித்தனத்திற்கு விலகியோடுங்கள் ... உங்கள் சரீரமானது நீங்கள் தேவனாலே பெற்றும் உங்களில் தங்கியும் இருக்கிற பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஆலயமாயிருக்கிறதென்றும், நீங்கள் உங்களுடையவர்களல்ல வென்றும் அறியீர்களா?” (1 கொரி. 6:18, 19).

இரண்டாவது, தேவனுடைய ஆவியானவர் கிறிஸ்தவர்களின் இணைவான சரீரமான சபையில் வாசம்பண்ணுகின்றார். கொரிந்துவில் இருந்த சபையைப் பற்றிப் பவுல், “நீங்கள் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்களென்றும், தேவனுடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருக்கிறாரென்றும் அறியாதிருக்கிறீர்களா?” என்று எழுதினார். இந்த வசனத்தில் “நீங்கள்” என்பதற்குப் பவுல் பயன்படுத்திய கிரேக்க வார்த்தை பன்மைச் சொல்லாக உள்ளது. தனித்தனிக் கிறிஸ்தவர்களை அல்ல ஆனால் சபையாகிய விசுவாசிகளின் (ஆவிக்குரிய) சரீரத்தையே ஆவியானவர் இவ்விடத்தில் சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்பது தெளிவு.

தேவனுடைய ஆலயம் என்ற வகையில்
சபையானது தேவனைச் சந்திக்கும் இடமாகவும்,
தேவன் வாசம்பண்ணும் இடமாகவும்,
மற்றும் தேவனை ஆராதிக்க நம்
இடமாகவும் உள்ளது.

தேவன் தம்முடைய மக்களுக்குள் எவ்விதத்தில் வாசம் பண்ணுகின்றார் என்பது பற்றி நாம் யாவரும் கேள்விகளைக் கொண்டுள்ளோம். இருப்பினும், அவருடைய வாசம்பண்ணுதல் என்பது அவருடைய வசனத்தின்படியானது என்பது நாம் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு சத்தியமாகும், ஏனெனில் தேவன் தம்முடைய வசனத்தின் மூலமாகக் கிரியை செய்கின்றார் (எபே. 6:17). தேவன் வாசம்பண்ணுதல் பற்றிப் பவுல் இவ்வசனப் பகுதியில் விவரமாய் விளக்கியுரைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை; அதை அவர் உறுதிப்படுத்த மட்டுமே செய்தார். தேவன் தனித்தனியே நம் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் மற்றும் இணைவான வகையிலும் நம்முடன் இருக்கின்றார் என்பதே இவ்வசனப் பகுதிகளில் கிறிஸ்தவர்கள் கண்டறிய

வேண்டிய சத்தியமாக உள்ளது. அவர் நம் மத்தியில் வாசம் பண்ணுகின்றார்; அவர் நமக்குள் வாழ்கின்றார்.

மோசே தமக்கு எண்பது வயதான போது ஒரேபில் எரியும் முட்புதரில் தேவனைச் சந்தித்தார் (யாத். 3:1). அவரிடத்தில் தேவன், “நீ இஸ்ரவேல் புத்திரராகிய என் ஜனத்தை எகிப்திலிருந்து அழைத்து வரும்படி உன்னைப் பார்வோனிடத்திற்கு அனுப்புவேன்” (யாத். 3:10) என்று உரைத்தார். மோசே, தேவனுக்காக எகிப்துக்குப் போவது தாம்தான் என்று நம்பவில்லை, ஆனால் அவரது சாக்குப் போக்குகள் யாவற்றுக்கும் தேவன் பதில் அளித்த பிறகு மோசே எரியும் புதர் இருந்த இடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு, கொடுமை படுத்தப்பட்ட இஸ்ரவேலரை விடுவிக்கும்படியான ஊழியத் திற்குக் கட்டளை பெற்றவராய் எகிப்து நோக்கிப் பயணமானார். மோசே விரைவிலேயே தேவனைச் சந்திப்பதற்கும் மற்றும் தேவனுடன் நடப்பதற்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டைக் கண்டார். அவர் ஒரேபில் தேவனைச் சந்தித்து அவரது கட்டளையைப் பெற்றுக் கொண்டார். ஒரேபை விட்டு அவர் தேவனுடன் வழி நடந்தார். கர்த்தரால், “(நிச்சயமாகவே) நான் உன்னோடே இருப்பேன்” (யாத். 3:12) என்று மோசேக்குக் கூறப்பட்டிருந்தது. தேவன் தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தைக் காத்துக் கொண்டவராய், வாதைகள் எல்லாவற்றினூடேயும், செங்கடலினூடேயும் மற்றும் சினாய் மலைக்கும் மோசே இஸ்ரவேலை வழி நடத்திய பொழுது மோசேயுடனே கர்த்தர் நடந்து வந்தார்.

தேவனுடைய ஆலயமாகிய சபை என்ற வகையில் நாம் கிறிஸ்துவில் தேவனைச் சந்தித்ததோடு மாத்திரமல்ல, தேவன் நமக்குள்ளாக தொடர்ந்து வாசம்பண்ணுகிறார் மற்றும் நம்முடன் நடக்கிறார். கிறிஸ்தவர்கள் எந்த அளவுக்கு மறு உறுதிப்பாடும் தைரியமும் உள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும்! நாம் கிறிஸ்தவ வாழ்வை உண்மையாய் வாழ்கையில், தேவனுடன் அன்றாட ஐக்கியத்தில் நாம் நடக்கின்றோம். அவருடைய ஆசீர்வாதமான தோழமை மற்றும் பலம் ஆகியவை இல்லாமல் நாம் ஒரு சோதனையையோ அல்லது கஷ்டத்தையோ கூடக் கடந்து போவதில்லை.

யோவான், “நாம் அவரோடே ஐக்கியப்பட்டவர்களென்று சொல்லியும், இருளிலே நடக்கிறவர்களாயிருந்தால், சத்தியத்தின்படி நடவாமல் பொய் சொல்லுகிறவர்களாயிருப்போம். அவர் ஒளியிலிருக்கிறது போல நாமும் ஒளியிலே நடந்தால் ஒருவரோடொருவர் ஐக்கியப்பட்டிருப்போம்; அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி, நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்” (1 யோவா. 1:6, 7) என்று எழுதினார்.

ஆராதிக்கின்ற ஒரு இடம்

முன்றாவது, தேவனுடைய ஆலயம் என்ற வகையில் சபையானது ஆராதிக்கின்ற ஒரு இடமாக உள்ளது. கிறிஸ்தவர் ஒரு நடக்கின்ற பேராலயமாக இருக்கின்றார்.

பேதுரு, “ஜீவனுள்ள கற்களைப் போல ஆவிக்கேற்ற மாளிகையாகவும்,

இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய்த் தேவனுக்குப் பிரியமான ஆவிக்கேற்ற பலிகளைச் செலுத்தும்படிக்குப் பரிசுத்த ஆசாரியக் கூட்டமாகவும் கட்டப்பட்டு வருகிறீர்கள்” (1 பேது. 2:5) என்று கூறினார். மேலும் அவர், “நீங்களோ உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமன ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியாயும், ராஜரீகமான ஆசாரியக் கூட்டமாயும், பரிசுத்த ஜாதியாயும், அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமாயும் இருக்கிறீர்கள்” (1 பேது. 2:9) என்றும் கூறினார். இன்றைய நாட்களில் தேவனுடைய ஆசாரியர்கள் என்ற வகையில் கிறிஸ்தவர்கள் எந்த வேளையிலும் எந்த இடத்திலும் இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனுக்குத் துதிகளைச் செலுத்தலாம். இயேசுவினால் நாம் தைரியமாய் தேவனை அணுகும்படிக்கு எபிரெயருக்கு எழுதியவரால் நாம் வற்புறுத்தப் படுகின்றோம்: “ஆதலால், நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ்செய்யுங் கிருபையை அடையவும், தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக் கடவோம்” (எபி. 4:16).

சமாரியாவிலிருந்த பெண்ணிடத்தில் யாக்கோபின் கிணற்றண்டையிலே இயேசு, இனியும் ஆராதனையானது தெய்வீக நியமனம் பெற்ற மலை அல்லது கட்டிடம் என்ற ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்குரியதாக மட்டும் இராது என்று கூறினார். அவர், “ஸ்திரீயே, நான் சொல்லுகிறதை நம்பு, நீங்கள் இந்த மலையிலும் எருசலேமிலும் மாத்திரமல்ல, எங்கும் பிதாவைத் தொழுதுகொள்ளுங் காலம் வருகிறது” (யோவா. 4:21) என்றுரைத்தார். எதிர்காலத்தில் ஆராதனை என்பது குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஏறெடுக்கப் படுவதினாலல்ல ஆனால் ஆவியிலும் உண்மையிலும் ஏறெடுக்கப் படுவதினாலேயே ஏற்புடையதாயிருக்கும் என்று அவர் கூறினார். மேலும் அவர் சமாரியப் பெண்ணிடத்தில், “உண்மையாய்த் தொழுது கொள்ளுகிறவர்கள் பிதாவை ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழுது கொள்ளுங்காலம் வரும், அது இப்பொழுதே வந்திருக்கிறது; தம்மைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களாயிருக்கும்படி பிதாவானவர் விரும்புகிறார்” (யோவா. 4:23) என்றும் கூறினார். இயேசு, தேவனுடைய ஆசாரியர்கள் என்ற வகையில் கிறிஸ்தவர்கள் தம் மூலமாகத் தேவனை எங்கும், எப்பொழுதும் ஆராதிக்கும் கிறிஸ்தவ யுகத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

தேவனிடத்திற்கு முழுமையான வழியைப் பெற்றுள்ள நிலையில் கிறிஸ்தவர்கள், ஆராதிக்கும் சிலாக்கியங்களை (யோவா. 4:23), பரிசார அளிப்புகள் (1 யோவா. 2:1) மற்றும் தெய்வீக வல்லமை (எபே. 1:19) ஆகியவற்றைக் கொண்டு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆகையால், வளமையாக மற்றும் மிகவும் ஏராளமாகக் கொடையளிக்கப்பட்டுள்ள (தேவனுடைய) ஆசாரியர்கள் என்ற வகையில் “அவருடைய நாமத்தைத் துதிக்கும் உதடுகளின் கனியாகிய ஸ்தோத்திர பலியை அவர் மூலமாய் எப்போதும் தேவனுக்குச் செலுத்தக்கடவோம்” (எபி. 13:15).

முடிவுரை

சபை என்பது தேவனுடைய ஆலயமாக இருக்கின்றது! என்ன ஒரு அறைகூவல் விடுக்கும் சத்தியம்! தேவனுடைய ஆலயம் என்ற வகையில் சபையானது தேவனைச் சந்திக்கும் இடமாக, தேவன் வாசம்பண்ணும் இடமாக மற்றும் தேவனை ஆராதிக்க நம் இடமாகவும் உள்ளது.

நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடைய சபையின் உறுப்பினராயிருக்கின்றீர்களா? நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்குப் புறம்பே இருந்தால், தவற விடக் கூடிய எல்லா வற்றைக் குறித்தும் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் அவருக்குப் புறம்பே இருக்கையில், மனிதருடன் அவர் சந்திக்கும் இடத்திற்குப் புறம்பே இருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் எவ்வளவுதான் தேவபக்தியுடைவராய் இருப்பினும், நீங்கள் உண்மையாக தேவனைச் சந்தித்தவர்களாகவோ அல்லது அவரிடத்தில் வந்தவர்களாகவோ இருப்பதில்லை. நீங்கள் இருக்கும் (சபைக்குப் புறம்பே உள்ள) நிலையில் இருந்து கொண்டு அவருடன் வாழ்வோ மற்றும் நடக்கவோ முடியாது. நீங்கள் இருக்கும் நிலையில் இருந்து கொண்டு அவர் நியமித்த வழியில் மற்றும் கிறிஸ்தவரின் இருதயம் என்ற அவருடைய குறிக்கப்பட்ட இடத்தில் அவரை நீங்கள் ஆராதிக்க முடியாது. நீங்கள் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குப் புறம்பே இருந்தால், வாழ்விலும் நித்தியத்திலும் நீங்கள் தேவனுடன் நடக்கும்படியாக இப்பொழுதே அவருடைய சரீரத்திற்குள் பிரவேசிக்க முடிவு மேற்கொள்ளுங்கள் (ரோமர் 6:3).

தேவனுடைய பிரசன்னத்தையும் அளிப்புகளையும் மகிழ்வுடன் அனுபவிப்பதற்கு நீங்கள் தேவனுடைய நோக்கத்திற்குரியதான இடத்தில் இருக்க வேண்டும். மோசே எகிப்துக்குச் சென்று தேவனுடைய மக்களை விடுதலையாக்க வேண்டும் என்பது மோசேக்கு தேவனுடைய நோக்கமாக இருந்தது. மோசே எதிர்த் திசையில் சென்றிருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்? அவர் தேவனுடைய பிரசன்னம், அளிப்புகள் மற்றும் வல்லமை ஆகியவை இல்லாதவராய்ச் சென்றிருப்பார். அவர் தேவனுடைய நோக்கங்களுக்குப் புறம்பே இருந்திருப்பாரென்றால் இதுவே உண்மையாகும். நினைவேக்குச் செல்லும்படி யோனாவினிடத்தில் தேவன் கூறினார், ஆனால் யோனா தர்ஷீஸுக்குப் பயணப்பட்டார். “அப்பொழுது யோனா ... யோப்பாவுக்குப் போய், தர்ஷீஸுக்கப் போகிற ஒரு கப்பலைக் கண்டு, கூலி கொடுத்து, தான் கர்த்தருடைய சமூகத்தினின்று விலகும்படி, அவர்களோடே தர்ஷீசுக்குப்போகக் கப்பல் ஏறினான்” (யோனா 1:3) என்று வேதாகமம் கூறுகின்றது. யோனா தேவனுடைய தோழமையுடன் நினைவேக்குச் சென்றிருக்க முடியும், ஆனால் தர்ஷீசுக்கு அவ்விதம் அவர் செல்ல முடியாதிருந்தது. தர்ஷீஸ் அல்ல; நினைவே தேவனுடைய நோக்கத்திற்குரியதான இடமாக இருந்தது.

தேவனுடைய ஆலயமாகிய சபைக்குள் வருகின்ற எவரொருவரும் தேவனுடைய நோக்கங்களுக்குள்ளும் மற்றும் தேவன் “உங்களுக்குப் பிதாவாயிருப்பேன், நீங்கள் எனக்குக் குமாரரும் குமாரத்திகளு மாயிருப்பீர்கள்” (2 கொரி. 6:18) என்று கூறியிருக்கின்ற சரீரத்திற்குள்ளும்

வருகின்றார். ஒருவர் கிறிஸ்தவராகும் பொழுது களிமண் வீடான அவருடைய சரீரமானது தேவனுடைய மகிமையுள்ள ஆலயமாகின்றது!

படிப்பு மற்றும் கலந்துரையாடலுக்கான

கேள்விகள்

1. அகுஸ்தின் அவர்கள், “ஓ தேவனே, எங்கள் இருயங்கள் உம்மில் இளைப்பாறுதலைக் கண்டடையும் வரைக்கும் அமைதியற்று இருக்கின்றன” என்று கூறினார். இந்தக் கூற்று அர்த்தப்படுத்துவது என்ன?
2. தேவனிடம் நாம் ஐக்கியம் கொள்ளும்படி தேவன் விரும்புகின்றார் என்பதற்கு நாம் பெற்றுள்ள ஆதாரம் என்ன? இது உண்மையாயிருக்கிறதென்று நம்புவதற்குக் காரணங்களை அட்டவணைப்படுத்தவும்.
3. தேவன் நம்முடைய ஐக்கியத்தை விரும்புகின்றார் என்று போதிக்கும் வேத வசனப் பகுதிகளை அட்டவணைப்படுத்தவும்.
4. சபையானது எவ்விதத்தில் தேவனும் மனிதனும் “சந்திக்கும் இடமாக” உள்ளது?
5. பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் தேவனும் மனிதரும் எவ்விதத்தில் ஐக்கியம் கொண்டிருந்தனர்?
6. கிறிஸ்துவின் யுகத்தில் சபையானது தேவனுடைய “வாசஸ்தலமாக” இருப்பது எப்படி என்பது பற்றிக் கலந்துரையாடவும்.
7. கூடாரமானது தேவனுடைய வாசஸ்தலம் என்பதை அது இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு எவ்விதம் நினைவூட்டியது?
8. தேவன் கிறிஸ்தவர்களுக்குள் வாசம்பண்ணும் இரு வழிமுறைகள் பற்றிக் கலந்துரையாடவும் (1 கொரி. 6:18, 19; 3:16).
9. கிறிஸ்துவின் சபையானது “ஆராதிக்கின்ற இடமாக” இருப்பது எவ்விதம்?
10. இயல்பான (பூமிக்குரிய) இடங்களை உண்மையான ஆராதனையுடன் தொடர்பு படுத்திக் கலந்துரையாடவும்.
11. பழைய உடன்படிக்கைப் பிரமாணத்தின்கீழ் அனுபவிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களுக்கு எதிர் நிலையில், சபை தேவனுடைய ஆலயமாக இருப்பதால், இன்றைய நாட்களில் நாம் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கும் ஆசீர்வாதங்களை அட்டவணைப்படுத்தவும்.
12. இன்றைய நாட்களில் எவ்விதம் நாம் தேவனுடைய ஆலயத்தில் பிரவேசிக்கின்றோம்?